

Marian Płachecki

"O współczesnej kulturze literackiej",
Pod red. S. Żółkiewskiego i M.
Hopfinger, Tom I, Wrocław 1973 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/51, 148

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) O WSPÓŁCZESNEJ KULTURZE LITERACKIEJ. Pod red. S. Żółkiewskiego i M. Hopfinger. Tom II, Wrocław 1973, Oss., ss. 392, zł 70.-

Tom zawiera następujące rozprawy: K. Rudzińska: Pisarz i twórczość w komunikacji literackiej XX w.; A. Siciński: Współczesne przemiany roli pisarza; G. Gazda: Społeczne uwarunkowania grup literackich w Polsce międzywojennej; J. J. Lipski: Jan Kasprówic - człowiek i pisarz prawicy?; S. Morawski: Sztuka łatwa i sztuka trudna; J. Ankudowicz: Problemy książki i czytelnictwa powszechnego w ośrodku uprzemysławianym; S. Siekierski: Współczesne funkcje społeczne literatury klasycznej; J. Kołodziejska: Powstanie bibliotek publicznych i zasady gromadzenia zbiorów; M. Marcjan: O szkolnych uwarunkowaniach odbioru dzieła literackiego; E. Murczyńska: Miejsce i rola filmu we współczesnej polonistyce szkolnej; B. Winklowska: Polska Akademia Literatury; A. Goreniova: Z problemów amatorskiego teatru robotniczego w dwudziestoleciu międzywojennym; J. Jastrzębski: "Co tydzień powieść" (1946-1949). Dwie propozycje "literatury dla mas"; Indeks osób do t. 1-2 (oprac. A. Piorunowa).

BP/51/49

M.P.

(II) OLSCHOWSKY Heinrich: Przyroda jako świątynia i warsztat. Przyczynek do tradycji romantycznej polskich wierszy XX w. poświęconych przyrodzie. "Pamiętnik Literacki" 1973 z. 2 s. 165-178.

Przedmiotem rozprawy jest analiza opozycji: "natura - kultura", "natura - historia", "natura - dzieło", organizujących obraz przyrody w poezji polskiej od romantyzmu po dzień dzisiejszy. Współczesna liryka powraca raczej do romantycznych ujęć przyrody, co tłumaczyć należy, zdaniem autora, wagą ostatniego wojennego doświadczenia, które "zdezawowało kreatorską potęgę człowieka, jako nieludzką"; tradycja awangardowa, antyprzyrodnicza, zawierająca silne przekonanie o doskonałości kreacyjnych talentów jednostki ludzkiej, znajduje się dzisiaj w odwrocie.

BP/51/50

K.Z.